तोहुंदुभयश्रेवश्ंक्षश्चमहास्वनाः॥ मुरजाडिंदिभाश्वेवप्रावायंतसहस्रशः॥४१॥असुराणांतुसवैषांरस्रतिलोपोमहानभूत्॥ मायानाश्रश्यबल्बान्सणेनस श्वसुमहान्थासश्चाप्यभवन्महान्॥ २॥ रोमहषश्चतीब्रोभूकिःश्वासश्चमहान्नुप ॥ शिवाचाशिवसंकाशातस्यवकात्सुदारुणा ॥ ३॥ निष्पपातमहाघोरारुसृतिः ॥धिप॥षष्टिवषसहस्राणिष्रह्याचास्मैवरंद्दो॥ ३६॥महत्वंयोगिनांचैवमहामायत्वमेवच॥महाबलत्वंचतथातेजश्राव्यसरेश्र :समाविश्तिवासव॥ व्यग्नमेनंत्वमप्येनंवज्रोणजहिदानवं॥ ३८॥ श्रकउवाच भगवंस्वत्यसादेनदितिजंसुद्ररासदं॥ व ज्ञेणनिहनिष्यामिपक्यतस्तेसुरर्षभ ॥ ३९॥ भीष्मउवाच आविक्यमानेदैत्येतुज्वरेणाथमहासुरे ॥ देवतानास्रषीणांचहषांत्रादोमहानभूत् ॥ ४० ॥ त हत्रस्यतुमहाराजज्वराविषस्यसर्वशः॥ अभवन्यानिहिंगानिश्रिरानिमेश्यणु॥ १॥ ज्वलितास्योभवद्दोरोवैवण्यंचागमत्यरं॥ गात्रकंप वितः॥७॥ अथास्यज्ञातःशुकस्ततोवज्ञमवास्यत्॥ सवज्ञःसुमहातेजाःकालाग्निसहशोपमः॥८॥ सिप्रमेवमहाकायंट्यंदेत्यमपातयत्॥ ततोनादः मपद्यत॥ ४२॥ तथाविष्मथोज्ञात्वाऋषयोदेवतास्तथा॥ सुवंतःशकमीशानैतथाप्राचोद्यकाषि॥ ४३॥ रथस्थस्यहिशकस्ययुद्धकालेमहालनः॥ ऋषि लितास्तस्यद्रीमाःपाञ्जैपपदिरे ॥ ४॥ ग्रप्राःकेकाबलाकाश्ववाचांमुंचन्सुद्रारुणाः॥ हत्रस्यापरिसंत्रष्टाश्वकवलरिब्धम्।॥ ५॥ तिसंर्थमास्थायदेवाप्यायितआहवे॥वज्ञोद्यतकरःश्कर्संदेत्यंसमवैक्षत ॥ ६ ॥ अमानुषमथोनादंसमुमोचमहासुरः ॥ व्यज्ञभच्चेवराजेंद्रतीब्रज्यसम ॥ रुजंविनिहतंहस्रादेवानांभरतर्षभ ॥ रुजंतुहत्वामघवादानवारिमहायशाः॥ १०॥ बज्जणविष्णुयुकेनदिवमेवसमाविशत्॥ भिनिःसत्।॥ १ ९ ॥ बह्मबध्यामहाषारारोद्रालोकभयावहा ॥ करालद्शनाभीमाविकताकष्णापिगला॥ १ २॥ प्रकीणमूर्यजाचैव भिस्तूयमानस्यरूपमासीसुदुर्दशं॥ ४४॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति॰मोस्र॰ ट्यवपेएकाशीत्यिषिकद्विशततमोऽध्यायः॥ २८९॥ ॥ थ॥ मालिनीचेवकृत्यंब्भर्तषंभ ॥ १ ३ ॥ ।॥ ३७॥ एतत्वांमामकंतेजः अनेनहितपस्तमंबलार्थममर वोरनेत्राचमारत ॥ कपाल सातस्यभारत॥ उल्काश्वज्व समभवत्युनरेवसमंततः॥ ९ अथट्यस्यकारव्यश्रारादा भोष्मउवाच

रमस्यति॥ १॥ १॥ १॥ १॥ ६॥ ७॥ ८॥ ९॥ १॥ १॥ १॥ १३॥